

Dravec hmyzí říše

Nepotkali jste během posledních krásných dnů babího léta na valašských loukách kudlanku nábožnou.

Kudlanka nábožná (*Mantis religiosa*) nepatří mezi nejnápadnější hmyz, protože jako dravec se musí před kořistí maskovat světle zelenou trávovou barvou. Proto ji spatříme vyplašenou.

Kudlanka je stále zákonem chráněna, ačkoli se v posledních deseti letech masově rozšířila po celé Moravě. Známa je již až od Ostravy. V minulosti na ni člověk narazil jen na jižní Moravě. Ačkoli je kudlanka na první pohled nevinné nemotorné stvoření, dokáže pravé divy. Z jemného zvířátka se mrknutím oka mění v nelítostného predátora, který do svých otrněných předních nohou lapí kdejakou luční kobylku.

Často si pochutná i na svém partnerovi – nejdříve mu vždy sežere hlavu. Sameček totiž bez hlavy neumře hned, ale pokračuje ještě mnoho desítek minut v páření. S hlavou se totiž snaží samičce rychle utéct a páření je krátké a není úspěšné.

Kudlanka na podzim klade vajíčka v podobě kokonu s malými komůrkami, který připomíná kousek šedého polystyrénu. Přilepuje jej na suchých výhřevných stráních pod kameny či kůru.

Podle posledních svědectví byla kudlanka často **viděna ve Vsetíně, Rožnově pod Radhoštěm, Oznici, v Ratiboři a také v údolích Dinotice a Hluboké v Halenkově**. Podle všeho si tento nelítostný predátor Valašsko již podmanil.

Nálezce kudlanky mnohdy neodolá a vezme si ji nelegálně domů. Kudlanka se dá nějaký čas krmít mouchami či drobným hmyzem. Pak ale položí ve sklenici kokon či dva a zahyne. Kokon neprojde zimou, vylíhne se moc brzy a maličké kudlanky pojdou hlady, protože žerou velmi malé mušky a ty se v zimě špatně hledají.

RNDr. Lukáš Spitzer

Entomolog, Muzeum regionu Valašsko, Vsetín